

tohoto zjištění dle námezdních poměrů meritorně rozhodl anebo meritorní rozhodnutí nařídil instanci nižší.

Ježto však úřad vycházejí ze svého mylného právního názoru tak neučinil, bylo naříkané rozhodnutí zrušiti jako zákonem neodůvodněné.

Č. 868.

Úrazové pojišťování dělnictva: V řízení o určení příspěvků pojistných nelze s úspěchem odporovati pojistné povinnosti závodu.

(Nález ze dne 31. května 1921 č. 6784.)

V ě c: Hynek P. v K. (adv. Dr. E. Beneš z Prahy) proti ministerstvu sociální péče v Praze (za zúčastněnou stranu Úrazovou pojišť. děln. pro Čechy Dr. Fr. Trnka) o pojistné příspěvky úrazové.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Výměrem úrazové pojišťovny dělnické pro Čechy v Praze ze dne — byly stěžovateli předepsány z jeho obchodu s uhlím pojistné příspěvky 121 K 44 h a úroky z prodlení 7 K 91 h za období 1913/II. do 1916/I. Námitky, podané proti tomuto předpisu, jimiž se stěžovatel zároveň domáhal výroku, že závod jeho vůbec nepodléhá pojistné povinnosti, byly zemskou správou politickou a odvolání ze zamítavého výroku jejího naříkaným rozhodnutím zamítnuty.

O stížnosti uvážil nejvyšší správní soud toto:

Zákon o pojištění proti úrazům rozlišuje řízení o povinnosti pojistné ve dvě stadia, jednak stadium, o kterém jedná § 18 zákona o úrazovém pojištění, v němž se určuje pojišťovací povinnost a zařazení určitých závodů do konkrétní třídy nebezpečí, pokud se týče do jednotlivých sazeb uvnitř každé třídy, jednak řízení, jež se zabývá výlučně určením pojistných příspěvků.

Obojí stadium jest samostatné; jak pro určení všeobecné pojistné povinnosti, tak pro předepsání příspěvků stanoví zákon zvláštní instanční postup (§ 18 a 23), z čehož plyne, že bylo-li dle § 18 cit. zák. rozhodnuto o pojistné povinnosti závodu, otázka tato v řízení o stanovení pojistných příspěvků jest vyloučena.

V daném případě jde o určení, pokud se týče o dodatečné předepsání příspěvků, tedy pouze o výši příspěvků a nemohl proto stěžovatel v tomto řízení odporovati pojistné povinnosti závodu, ježto o této otázce bylo již pravoplatně rozhodnuto. Stěžovatel by mohl přivoditi změnu výroku o pojistné povinnosti závodu jen tehdy, kdyby byl úřadu ve smyslu § 19 cit. zák. v pojistném období oznámil, že v závodě jeho se staly určité změny, jimiž fakticky stav jeho se zjinačil proti stavu, jaký byl při zařazení do tříd nebezpečí, pokud se týče do procentových sazeb. Že by stěžovatel byl úřadu ve směru tomto oznámil takovou změnu, stížnost netvrdí, nýbrž obmezuje se na tvrzení, že lze i později bráti v odpor pojišťovací povinnost; tomuto názoru nemůže nejvyšší správní soud přisvědčiti, ježto — jak výše řečeno — určení pojišťovací povinnosti víže dle zákona pokud, pokud nebylo vydáno nové rozhodnutí úrazové pojišťovny o pojišťovací

povinnosti, pokud se týče o zařazení do určité třídy nebezpečnosti, buď že takové rozhodnutí se stalo následkem oznámení dle § 19 cit. zák. aneb následkem vydání nového zařazovacího výměru dle § 20 cit. zák.

Ježto však stěžovatel v období, za které mu dodatečně byly předsány příspěvky, takového oznámení neučinil, ani úrazová pojišťovna nového výměru dle § 20 nevydala, nelze dle hořejších vývodů k návrhu jeho na zrušení naříkaného rozhodnutí přihlížeti a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 869.

Zřizenci obecní: * Rozhodovati o tom, zda obecnímu zaměstnanci přísluší povaha trvale ustanoveného obecního zřizence ve smyslu zákona ze dne 17. prosince 1919 č. 16 sb. z. a n. na r. 1920, náleží vzhledem k ustanovení § 24 cit. zák. řádným soudům.

(Nález ze dne 1. června 1921 č. 6750.)

V ě c: František K. a Jan K. v K. proti zemskému výboru moravskému v Brně (zast. přisedícím Drem Jar. Budínským — za zúčastněnou stranu obec K. adv. Dr. Alfr. Meissner z Prahy) o uznání právní povahy trvale ustanovených obecních zřizenců.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Když stěžovatelé, kteří před léty ustanoveni byli polními hlídači obce K., v únoru 1920 vznesli na obec žádost, aby služební poměr jejich posuzován byl na dále podle ustanovení zákona ze 17. prosince 1919 č. 16 sb. z. a n. ex 1920, obec zastupitelstvo usnesením ze — odepřelo jim úpravu služebního poměru dle tohoto zákona, poněvadž služba polních hlídačů není stálá a nedá se tedy považovati za službu definitivní, a usneslo se, že žadatele jest jako polní hlídače považovati na dále za obecní dělníky, kteří jsou zaměstnáni na denní plat. Odvolání stěžovatelů, jímž se domáhali, aby obci bylo uloženo, upravit služební poměr jejich ve smyslu § 25 leg. cit. dle zákona ze dne 17. prosince 1919, zemský výbor rozhodnutím ze — zamítl pro nepřislusnost, poněvadž již podle § 31 ob. zř. a nyní také dle § 24 zák. ze 17. prosince 1919 č. 16 sb. z. a n. ex 1920 spory obecních zřizenců vzešlé ze služebních poměrů rozhodují se pořadem soudním.

Podaná stížnost namítá, že nejde tu o spor ze služební smlouvy, nýbrž o rozhodnutí otázky, mají-li stěžovatelé kvalifikaci obecních zřizenců, bez ohledu na nárok na úpravu služebních platů, o této otázce pak že přísluší rozhodovati úřadům samosprávným.

Nejvyšší správní soud neshledal stížnost tu důvodnou.

Žalovaný úřad omezil se ve svém rozhodnutí na to, že odmítl kompetenci k rozhodnutí sporu. Vzhledem k tomu nemůže se dnes jednati o meritum věci, nýbrž toliko o otázku kompetence. V tomto směru bylo uvážiti ustanovení § 24 cit. zákona, které praví, že »spory o příjmy služební a výslužné zřizence, o zaopatřovací požitky vdov a sirotek, jakož i ostatní spory, vzešlé ze služebních poměrů rozhodují se pořadem soudním«. Znění